

Głos Wąbrzeski

BEZPARTYJNE POLSKO - KATOLICKIE PISMO LUDOWE.

Przedpłata: W eksped. miesięcznie 70 gr. z odnośnikiem przez pocztę 21 gr. więcej. W wypadkach nieprzewidzianych, przy wstrzymaniu przedsiębiorstwa, straceniu pracy, przerwaniu komunikacji, abonent nie ma prawa żądać pozataryfowych dostawek gazety, lub zwrotu ceny abonamentu. Za dzień ogłoszenia Redakcja nie odpowiada. Redaktor przyjmuje od 10-12. Nadesłanych a nie zamówionych rękopisów Redakcja nie wprasza i nie honoruje. Redakcja i administracja ul. Mickiewicza 1. Telefon 50. Konto czekowe P. K. O. Poznań 204, 202.

**Sumiennem wykonywaniem obowiązków,
budujemy silną Ojczyznę!**

Ogłoszenia: Za ogłosz. pobiera się od wiersza mm. (7 lin.) 10 gr., za reklamy na str. 4-lin. w wiadomościach poczynnych 30 gr. na pierwszej str. 60 gr. Rabatu udziela się przy ciągłym ogłoszeniu. „Głos Wąbrzeski” wychodzi trzy razy tygodniowo, i to: w poniedziałek, środek i piątek. Przy sądownym sędziarstwie należność rabat spada. Dla spraw spornych jest właściwy Sąd w Wąbrzesku. — Za terminowy druk, przepisanie miejsce ogłoszenia administracja nie odpowiada. Wydawnictwo zastrzega sobie prawo nieprzyjęcia ogłoszeń bez podania powodów

Nr. 12

Wąbrzeźno, Kowalewo, Golub, sobota dnia 27 stycznia 1934 r.

Rok XIII.

Ceny soli i zapalek zostaną zniżone

Preliminarz budżetu na najbliższy rok gospodarczy 1934/35 przewiduje wpłatę do Skarbu Państwa ze strony monopolu w sumie około 645.500.000 zł. Już ta jedna liczba dowodzi, jak ważną rolę grają monopole w naszej gospodarce państwowej. Dochody z nich stanowią w naszym budżecie największą pozycję po stronie wpływów do Skarbu Państwa i wynoszą od szeregu lat około 30% ogółu dochodów państwowych. (W r. 1932/33 np. 31,22%).

Równie doniosłą jest rola monopolu w życiu gospodarczym kraju. Monopole te są aparatem, w którym pracuje ponad 2.000 urzędników i do 14.000 pracowników fizycznych. Przez monopole przelewają się milardy złotych rocznie, współpracują one ze 150.000 przedsiębiorstw handlowych. Są warsztatem produkcji i sprzedaży wyrobów tak podstawowych, jak sól i zapalaki, tak ważnych, jak spirytus produkowany na cele przemysłowe, tak rozpowszechnionych, jak tytoń.

Kryzys gospodarczy odbija się ujemnie na dochodach monopolu. Mimo, że odpada tu moment konkurencji, gdyż monopole mają wyłączne prawo produkcji i sprzedaży; powszechne zubożenie ludności zmniejsza zbyt wyrobów monopolowych. Dość wspomnieć dla przykładu, że np. konsumpcja soli wynosiła w r. 1928 — 9,9 kg. na jednego mieszkańca, w r. 1932 już tylko 8,8 kg. W niektórych działach ten spadek konsumpcji został zahamowany przez odpowiednią politykę cen. Obniżka cen na spirytus i tytoń wywołała nawet zwykłą konsumpcję spirytusu i tańszych gatunków tytoniu.

Świadczy to o tym, że należy iść dalej w wytkniętym już kierunku i przystosowywać ceny wyrobów monopolowych do sytuacji finansowej społeczeństwa. Po spirytusie i tytoniu kolej na sól i zapalaki.

Jak wynika z niedawnych debat w sejmowej komisji budżetowej i ze złożonych tam oświadczeń rządu, sprawa ta bliska już jest realizacji. Gdy chodzi o zapalaki, zagadnienie to jest o tyle trudniejsze do rozwiązania, że wchodzi tu w grę nie tylko rząd, ale i spółka eksploatująca monopol zapalczany. Ale i dzisiejsi dzierżawcy tego monopolu dochodzą wreszcie do przekonania, że dotychczasowa ich polityka sztywnych i wygórowanych cen na zapalaki oddziaływała ujemnie na ich własne przedewszystkiem interesy.

Konsumpcja zapalek spada niewstrzymanie. W r. 1932 spadek ten w porównaniu z r. 1931 wyniósł 11,15% i postępuje dalej. Ograniczenie zakupu zapalek dochodzi do niebywałych rozmiarów. Szerzy się nagminnie używanie zapalczyk, nielegalnie importowanych i sprzedawanych. Ludność wiejska w uboższych województwach wschodnich powraca do hubki i krzesiwa lub też dzieli każdą zapalarkę na dwie części. Te

fakty dające w rezultacie znaczny spadek konsumpcji zapalek, przełamały wreszcie upór spółki dzierżawczą monopolu, to też wszczęła ona pertraktacje z Ministerstwem Skarbu o wypuszczenie specjalnego gatunku zapalek tańszych. Najbliższe już tygodnie winny przynieść pozytywne rozwiązanie tej sprawy.

Ważniejszą bezsprzecznie jest sprawa obniżenia ceny soli, tego podstawowego produktu, niezbędnego w najbiedniejszym nawet gospodarstwie. Zubożala wieś oszczędza i na tym wydatku. Równoległe ze spadkiem konsumpcji soli jadalnej wzmagają się pokup na sól bydlęcą, używaną przez szerokie rzesze biedoty wiejskiej przy przyrządzaniu strawy ku największej szkodzi dla zdrowia i higieny społecznej. Bezsilne są, wobec tego nagminne zjawiska, próby administracyjnych utrudnień, wymagających od nabywcy soli bydlęcej odpowiednich zaświadczeń o posiadaniu

bydła lub nierogacizny. Jedyne wyjściem być tu może obniżka ceny soli jadalnej.

To też obniżka ta jest rzeczą niedalekiej przyszłości. Połączona ona musi być jednak z odpowiednią reorganizacją monopolu solnego, by obniżka cen nie odbiła się ujemnie na dochodach Skarbu Państwa. Reorganizacja może wyrazić się przedewszystkiem w zamknięciu tych salin i warzeln, w których produkcja względnie wydobycie soli jest zbyt drogie z powodu przestarzałych i prymitywnych ich urządzeń. Interesy lokalne ustąpić tu muszą dobru całoci. Uzyskane tą drogą oszczędności zezwolą na obniżenie ceny soli, spełnią postulat szerokich warstw, przedewszystkiem ludności wiejskiej.

Wieś pozbawiona niemal gotówki odczuje obniżkę cen na zapalaki i sól jako prawdziwą ulgę. Rolnik nasz jest również zainteresowany bezpośrednio w monopolu tytoniowym, który opiekuje się krajową produkcją tytoni, oraz w monopolu spirytusowym, bo z nim łączy się nierozdzielnie rozwój gorzelnictwa. Od innych monopolu oczekuje obniżki cen i przystosowanie ich do dzisiejszej sytuacji wsi.

kach, kiedy niepodobna od razu rozstrzelać więźnia, zwłaszcza, gdy chodzi o duchownego narodowości nierosyjskiej. W taki sposób niszczy się jego zdrowie i unicestwia się.

Trzy lata katorgi na Solówkach i w Syberji, półroczne cięcie lasu, od rana do późnego wieczora, mróz przenikający poprzez dziurawe obuwie, poderwały w końcu moje zdrowie tak, że bardzo często stosowano do mnie „dyscyplinarki” za rzekomy opór i złą wolę.

Wydawało mi się często, że wybiła już ostatnia godzina mego ziemskiego bytowania... Nagle, zostałem wywieziony do Petersburga. I zmieniło się wszystko, a przedewszystkiem zaczęto mnie dobrze karmić. Myślałem, że to t. zw. „trapezapalaczka”, który zawsze dają osadzonym na śmierć. Liczyłem dnie... i wreszcie powieźli mnie na Grochową do G. P. U. Byłem przekonany, że jadę na rozstrzelanie.

Jakież było moje zdziwienie, rozczarowanie i silne wzruszenie, kiedy po przyjacielsku, lecz z szacunkiem przystąpił do mnie jakiś pan i rzekł po łotewsku: „Przynoszę panu błogosławieństwo Ojca św. Nie wierzyłem uszom. Był to, jak się okazało konsul łotewski. Na odchodem jeszcze dodał: „Wolny pan, dziś jeszcze odjeżdżamy do Łotwy. Łzy ciurkiem ciekły mi po twarzy.”

Męczennik mówi

Wstrząsające opowiadanie ks. biskupa Sloskana o katuszach w Bolszewji

W organie katolickim „Basieler Nachrichten” ukazał się odczyt wygłoszony w Rzymie przez Biskupa Sloskana, który, jak wiadomo w zeszłym roku został zwolniony z więzienia sowieckiego, wzamian za komunistę łotewskiego.

Dotychczas biskup Sloskan nie zgadzał się na publiczne oskarżenie władzy sowieckiej — zgodnie z życzeniem Watykanu, ludzkiego się nadzieją uwolnienia znajdujących się we więzieniach sowieckich 20 biskupów katolickich i 185 duchownych.

W Petersburgu — opowiada biskup Sloskan — życie duchownego jest pasmem lęku i udręki. Agenci G. P. U. śledzili każdy mój krok, każde kazanie z ambony było kontrolowane przez agentów, którzy w swoich raportach przeważnie dodawali od siebie to, czego w kazaniu nie było.

Zapoczątkowano nawet system jawnej prowokacji. Niejednokrotnie nasyłano na mnie agentów, którzy starali się wywołać ze mnie opinię o władzy sowieckiej, o Polsce i kresach tego państwa. Nic więc dziwnego, że liczne jednostki z pośród duchowieństwa, nie wytrzymując podobnego napięcia nerwowego, tracą równowagę duchową. System G. P. U. zupełnie jawnie zmierza do fizycznego i duchowego wyniszczenia duchowieństwa.

Jednej ciemnej nocy aresztowano mnie, oskarżono o przeciwdziałanie władzy sowieckiej i wywieziono do Moskwy.

Nie będę opisywał mego przerażenia na widok sowieckiego „zacisza” na Lubiance. Wszystko to i bezemnie dobrze jest wszystkim znane. Mnie zamknięto do pojedynczej celi. Śmiertelnie znudzony odmówiłem modlitwę i ległem spać. Nie zdążyłem zasnąć, kiedy ktoś cicho odemknął drzwi i w ciemności grobowym głosem zadał mi kilka pytań. A następnego dnia w celi mojej przeprowadzono rewizję, podczas której znaleziono dokumenty rzekomo mnie kompromitujące, jako szpiega.

Odrzuca stało się dla mnie jasnym, że „dokumenty” te były podrzucone do celi w nocy.

Nim mnie odwieziono na Lubiankę, uległem pięciokrotnej rewizji, a jednak niczego kompromitującego przy mnie nie znaleziono.

Długo ciągnęło się śledztwo, o którego metodach dobrze znanych opinii powszechnej nie będę się rozpowiadał. W końcu przecież osadzono mnie. Wyrok brzmiał: dziesięć lat katorgi.

W przeciągu 5 lat mego uwięzienia przeszedłem przez siedemnaście więzień. Muszę przyznać, że w niektórych z nich stosunki wyróżniały się pewnym przyjaznym nastawieniem do więźni, lecz wszędzie dawały się nam we znaki: pchły i wszy.

W zimie, przy silnym mrozie i niskiej temperaturze w celi, wpuszczano tam rozgrzane powietrze, od którego formalnie dusiłem się. Jest to system, który stosuje G. P. U. w tych wypad-

W PIŃSZCZYŹNIE LISTA NR. 1
ZDOBYŁA WSZYSTKIE MANDATY
DO RAD GROMADZKICH.

Pińsk. Dnia 24 bm. zakończyły się wybory do rad gminnych w powiecie pińskim. Zainteresowanie wyborami było duże. Frekwencja dochodziła do 85%. Wszystkie mandaty w liczbie 242 zdobyła lista nr. 1.

—:oO:—

ZNOWU TRZSIENIE ZIEMI.

Szanghaj. W prowincji Szan-Si oraz prowincji Su-Jan dało się odczuć szereg wstrząsów podziemnych. W okręgu Wu-Jan, w południowej części Su-Jan trzęsienie ziemi spowodowało poważne straty. Wiele budynków uległo zniszczeniu, pozatem szereg ludności cywilnej, oraz żołnierzy znalazło śmierć pod gruzami.

—:o:—

NOWI MILJONERZY W POLSCE.

Częstochowa. Na wieść o tym, że główna wygrana jednego miliona złotych padła w miejscowej kolekturze Wekslera, liczne rzesze publiczności od wczesnego rana zaczęły się gromadzić przed kolekturą. Szczęśliwy los znajdował się w posiadaniu czterech osób: niezłe sytuowanego biuralisty prywatnego z trojgiem dzieci, ubożego reemigranta z Palestyny i handlarza owoców, który dowiedziawszy się o wygranej, o mało nie oszalał ze zczęścia i rozdał owoce zadarmo.

Działalność Polskiej Floty Handlowej w r. 1933

Rok 1933 przyniósł w handlu morskim pewne odprężenie, które objawiło się w zwiększonych przewozach na najważniejszych szlakach morskich (w Kanale Suezkim, w Kanale Kilońskim, w kierunku La Plata) oraz we wzroście obrotów ważniejszych portów kontynentu europejskiego. Porty włoskie i francuskie wykazały dość znaczny przyrost przeładunków, jak również porty północno-europejskie: Antwerpja, Rotterdam, Brema i Szczecin. Prawie we wszystkich większych portach kontynentu zaobserwować można było również wzrost frekwencji statków, wskazujący na pewne ożywienie w żegludze. Przyczyniła się do tego w dużej mierze szeroko zakrojona w roku ubiegłym akcja obniżki opłat portowych, przeprowadzona radykalnie w całym szeregu większych portów, szczególnie niemieckich. Akcja ta miała na celu odciążenie tak armatorów, jak i eksporterów oraz importerów w trudnym okresie gospodarczym, oraz przystosowanie opłat portowych do spadku cen i zmienionych warunków gospodarczych.

Mimo powyższych objawów poprawy w handlu morskim, nie wykazywała jednak żegluga międzynarodowa wyraźnych oznak polepszenia się warunków pracy. W okresie od czerwca 1932 r. do czerwca 1933 r. tonaż floty światowej zmniejszył się o 1.814.000 t, nie przynosząc jednak żadnego odprężenia na rynkach frachtowych i nadmiar tonażu był nadal powszechnym zjawiskiem. Demontaż statków przybrał poważne rozmiary i był zasadniczym powodem równoczesnego spadku tonażu unieruchomionego, który zmniejszył się z 15.000.000 t w czerwcu r. 1932 na 12.000.000 t w czerwcu 1933 r. W przemyśle budowy okrętów zaznaczył się silny wzrost zamówień w trzecim i czwartym kwartale ubiegłego roku, co wskazuje na tendencję do odnowienia flot i zastąpienia jednostek starych lub wycofanych.

Sytuacja na rynkach frachtowych kształtowała się nadal pod znakiem depresji. Była ona wynikiem dalszego spadku frachtów w żegludze trampowej, podczas gdy na liniach regularnych stawki frachtowe, szczególnie w drugiej połowie roku, wykazywały wyraźną tendencję do utrzymania się na tym samym poziomie.

W odniesieniu do żeglugi na Bałtyku, a specjalnie z portów polskich, stawki frachtowe wykazywały tendencję do stabilizacji, utrzymującej się jednak na bardzo niskim poziomie; nawet dość znaczne ożywienie, które dało się zauważyć kilkakrotnie w ciągu roku we frachtowaniu na rynku drzewnym i węglowym, nie spowodowało zwyżki stawek frachtowych.

Działalność polskiej floty handlowej w r. 1933 upłynęła pod znakiem dużej ruchliwości oraz przystosowania się do trudnych warunków gospodarczych.

W stanie polskiej floty handlowej nie zaszły w roku ubiegłym większe zmiany, i towarzystwa żeglugowe utrzymały na ogół swój tonaż z r. 1932 za wyjątkiem „Żegluga Polska”, która sprzedała na rozbiórkę do Włoch s/s „Wartę” (4.200 T. D. W.) w drugiej połowie ubiegłego roku. W roku 1933 tendencja do modernizacji naszej floty i przystosowania jej do obecnych trudnych wymogów konkurencji znalazła swój wyraz w udzieleniu zamówienia na budowę jednego statku o nośności około 2.000 T. D. W. dla Polsko-Brytyjskiego Tow. Okrętowego oraz dwóch motorowców o pojemności około 15.000 ton dla Linji Gdynia—Ameryka.

Przewozy polskiej floty handlowej w roku 1933 (flot „Żegluga Polska”, „Polbryt”, „Polskarob” i Linji Gdynia—Ameryka) wyniosły, podług naszych prowizorycznych obliczeń*) ogółem około 860.000 ton towarów, z czego 702.000 t w eksporcie z Polski, 114.000 ton w imporcie do Polski oraz 44.000 t w przewozie między portami zagranicznymi. W porównaniu z latami ubiegłymi przewozy towarowe pod banderą polską w roku 1933 przedstawiały się w sposób następujący (w tonach):

	Ogólne przewozy	W eksporcie	W imporcie	W tranzycie
1920	660.594	422.572	195.170	42.652
1930	878.874	636.752	153.025	89.099
1931	1.091.792	884.388	155.074	72.330
1932	1.094.835	914.995	90.521	89.319
1933	860.000*)	702.000*)	114.000*)	44.000*)

Z zestawienia powyższego wynika, (cyfry prowizoryczne za r. 1933 ulec mogą jeszcze poprawkom o kilka względnie kilkanaście tysięcy ton), iż ogólne przewozy towarowe

we polskiej floty handlowej spadły w r. 1933 w porównaniu do roku 1932 o około 21% i osiągnęły poziom z roku 1930. Największy spadek uwydatnił się procentowo w przewozach między portami zagranicznymi (w tranzycie), a ilościowo w eksporcie z portów polskich. Spadek ogólnych przewozów, jak również przewozów eksportowych i tranzytowych wywołany został częściowo unieruchomieniem w ostatnim kwartale ubiegłego roku floty trampowej „Żegluga Polska”. Wzrost przewozów w imporcie do Polski, które od roku 1929 wykazywały stały spadek, jest objawem bardzo korzystnym i wskazuje na zwiększoną atrakcyjność naszych linii regularnych.

Dla należytej oceny pracy naszej floty trampowej, niezbędnym jest skreślić kilka uwag o sytuacji ogólnej w międzynarodowej żegludze trampowej.

Jedną z cech najbardziej charakterystycznych dla przemysłu transportów morskich w latach powojennych jest stopniowy upadek żeglugi trampowej przy równoczesnym rozwoju żeglugi regularnej. Kryzys gospodarczy przyspieszył już zaobserwowany w pierwszych latach po wojnie proces przedstawiania się flot poszczególnych państw morskich z żeglugi trampowej na regularną. W okresie od r. 1913 do r. 1933 liczba i tonaż trampów angielskich zmniejszyły się o przeszło 50%. Równocześnie ilość i tonaż statków, eksploatowanych w żegludze regularnej, wzrosły w Anglii o około 50%, a w innych krajach o 150% pod względem ilości statków i o 66% pod względem tonażu. Spadek frachtów morskich został w okresie obecnego kryzysu silnie zaakcentowany w dziedzinie żeglugi trampowej, niż na liniach żeglugi regularnej. To też na 12.000.000 ton, unieruchomionych obecnie w portach świata, około 75% przypada na trampy, a tylko 25% na statki żeglugi regularnej. Powyższa ciężka sytuacja w żegludze trampowej skłoniła większe państwa morskie, jak Włochy, Niemcy i Francję do wydatnego subsydjowania żeglugi trampowej. Nawet w Anglii, gdzie sfery żeglugowe dotychczas kategorycznie przeciwstawiały się wszelkim subsydjom w dziedzinie żeglugi, ostatnio, w związku z katastrofalną sytuacją, w jakiej znajduje się angielska flota trampowa, Izba Morska, na podstawie raportu Specjalnego Komitetu dla Żeglugi Trampowej, zaleciła rządowi „czasowe subsydjowanie” floty trampowej, o ile według uznania rządu środek ten okaże się konieczny i będzie mógł przynieść poprawę.

Na ile powyższej sytuacji w międzynarodowej żegludze trampowej, która odbiła się również na żegludze z naszych portów, słusznym było skierowanie wysiłków raczej w kierunku rozbudowy linii regularnych, gdzie zresztą część trampów „Żegluga Polska” znalazła rentowne zatrudnienie.

Niskie stawki frachtowe z jednej strony i zbyt wysokie koszty eksploatacji statków, szczególnie ze względu na wysokie płace personelu nawigacyjnego z drugiej doprowadziły do uwiązania trampów „Żegluga Polska”, za wyjątkiem „Chorzowa” i „Tczewa”.

W związku z powyższymi ogólnymi obrotami naszej floty handlowej w żegludze trampowej uległy w r. 1933 spadkowi o 1/3 w porównaniu z rokiem 1932, mimo dalszego wzrostu przewozów floty „Polskarob”.

Przewozy w żegludze trampowej w roku 1933 (w tonach):

	ogółem	w eksporcie	w imporcie	w tranzycie
„Żegl. Polska”	155.754	115.345	25.500	15.091
„Polskarob”	462.458	448.069,5	—	14.388,5
	616.192	563.412,5	25.500	29.479,5

Przewozy w żegludze trampowej w poszczególnych latach:

	1930	1931	1932	1933
„Żegl. Polska”	555.807	565.607	458.081	155.754
„Polskarob”	251.456	402.107	458.178	462.458
	787.263	965.707	916.259	616.192

W żegludze regularnej, pomimo trudnych warunków gospodarczych sytuacja była na ogół pomyślna. Linje regularne „Żegluga Polska” do portów zachodnio-europejskich wykazały bardzo znaczny wzrost przewozów, dochodzących do 100% w porównaniu z rokiem poprzednim.

Polskie Transatlantyczne Tow. Okrętowe uruchomiło nową linię regularną pomiędzy Konstanżą, Haifa i Jaffą; w wyniku tego przy końcu roku sprawozdawczego było ogółem

7 linii regularnych, obsługiwanych przez naszą flotę handlową.

Przewozy na liniach regularnych przedstawiały się w r. 1933 następująco:

Przewozy na liniach regularnych w r. 1933*) (w tonach):

	ogółem	w eksporcie	w imporcie	w tranzycie
„Żegl. Polska”	138.002	64.052	58.919	15.051
„Polbryt”	96.097	68.425	27.674	—
Linja Gdynia—Ameryka	9.605	5.680	3.925	—
	243.702	138.155	90.516	15.051

Przewozy na liniach regularnych w poszczególnych latach (w tonach):

	1930	1931	1932	1933*)
„Żegluga Polska”	22.108	24.351	78.675	138.002
„Polbryt”	65.207	97.752	92.916	96.097
P. T. T. O.	6.296	3.975	6.985	9.605
	91.611	126.078	178.576	243.702

Cyfry powyższe wskazują na stały rozwój naszych linii regularnych i coraz ważniejszą rolę, jaką odgrywają one w obsłudze naszego handlu morskiego.

Linje regularne „Żegluga Polska”, łączące porty polskie z Zachodem, wykazały w roku 1933 tak intensywne przewozy towarowe, iż przedsiębiorstwo zmuszone było charterować dodatkowe statki, których wynajęto około 50 w drugim półroczu ubiegłego roku. Trampy, za wyjątkiem „Chorzowa” i „Tczewa” nie mogły być dla ruchu tego użyte, ponieważ z powodów technicznych i ekonomicznych zupełnie się do tego celu nie nadawały. W roku sprawozdawczym przedsiębiorstwo weszło w porozumienie z liniami transoceanicznymi w Antwerpji i Rotterdamie, wprowadzając dzięki temu konosamenty bezpośrednio do wszystkich portów świata.

Przyczyniło się to do znacznego wzrostu przewozu drobnicy, około 75% której szło odtąd za konosamentami bezpośrednimi. Na linii bałtyckiej obroty nie wykazały natomiast wzrostu, ze względu na trudne warunki gospodarcze i kurczenie się handlu zagranicznego państw bałtyckich.

Stawki frachtowe na liniach regularnych utrzymały się na tym samym poziomie, co w r. 1932, wykazując nawet dla niektórych artykułów lekką poprawę.

Konkurencja na liniach zachodnio-europejskich była nadal silną, jednak w porównaniu z rokiem ubiegłym licytacja frachtów „in minus” nie miała już przeważnie tak ostrego przebiegu jak przedtem. Linje konkurujące zdołały bowiem wyeliminować poczynania pewnych załadowców, którzy wygrywając jedną linię przeciwko drugiej, osiągnęli nieracjonalnie niskie stawki ze szkodą dla rentowności żeglugi z naszych portów.

WREČZENIE ODZNAKI HONOROWEJ LOPP. PANU PREZYDENTOWI RZPLITEJ

Prezes Rady Głównej LOPP, b. min. Alfons Kühn i prezes Zarządu Głównego LOPP, gen. dyw. inż. Leon Berbecki wręczają Panu Prezydentowi Rzeczypospolitej odznakę honorową LOPP.

POCHOD ANTYZYDOWSKI W A. ABJI.
Na zdjęciu naszym widzimy demonstrujących Arabów.

Na liniach regularnych do Anglii przewozy wzrosły nieco ilościowo w porównaniu z rokiem poprzednim. W wywozie zaznaczył się wprawdzie pewien spadek ładunków, wywołany ograniczeniami kontyngentowemi w Anglii, został jednak z nadwyżką skompensowany przez wzrost przewozów w imporcie. Charakterystycznym było zwiększenie się przewozów drobnicy tak w eksporcie jak i w imporcie. Stawki frachtowe nie wykazywały większych wahań.

Linia regularna P. T. T. O. do Ameryki wykazała dalszy wzrost ogólnych przewozów towarowych, dzięki zwiększeniu się eksportu. W imporcie z Ameryki nastąpił pewien spadek, co pozostaje w związku ze zmienioną tendencją naszego handlu ze Stanami Zjednoczonymi. Przewozy pasażerskie zmniejszyły się w porównaniu do roku poprzedniego, wykazując spadek w związku z ograniczeniem ruchu emigracyjnego oraz turystycznego. Imprezy wycieczkowe P. T. T. O. cieszyły się natomiast znacznie większą frekwencją niż w latach ubiegłych i zdobyły już w całym kraju popularność wśród szerokich kół społeczeństwa, dzięki dobrej organizacji i przystępnym cenom.

Na podkreślenie zasługuje również otwarcie linii regularnej na wodach obcych, na trasie Konstanza—Haiffa—Jaffa, dla obsługi coraz bardziej wzmagającego się ruchu pomiędzy Polską a krajami Bliskiego Wschodu. Linja ta, sądząc po kilku miesiącach eksploatacji, może w przyszłości dorównać ruchowi towarowemu i pasażerskiemu na linii do Ameryki, a nawet go przewyższyć.

Trudna sytuacja w żegludze trampowej na Bałtyku nie odbiła się na działalności floty trampowej „Polskarob”, która w roku sprawozdawczym utrzymała swe przewozy na tym samym poziomie co w roku 1932, wykazując nawet pewien wzrost — o około 10.000 ton. Pod względem ilości dokonanych przewozów flota „Polskarob” wybiła się na pierwsze miejsce z pośród polskich towarzystw żeglugowych. W porównaniu z rokiem 1932 przewieziono na statkach „Polskarob” do poszczególnych krajów następujące ilości węgla:

	1933	1932
Szwecji	227.268,5	286.076,5
Norwegji	171.170,5	149.590,5
Holandji	31.966,5	5.255
Danji	16.854	29.166
Francji	—	2.850
Belgji	12.008,5	3.260
Irlandji	3.189	—
	462.458	458.178

Przewozy między portami zagranicznymi wzrosły bardzo znacznie w roku sprawozdawczym, wynosząc 14.388,5 ton w roku 1933, wobec 5.450 ton w roku 1932.

Przy ogólnej ocenie działalności naszej floty handlowej w r. 1933 podkreślić należy, iż nosiła ona powszechne w dobie obecnej cechy, charakteryzujące przemysł transportów morskich: silnie uwydatnione w roku sprawozdawczym tendencje do modernizacji floty, unieruchomienie statków nierentownych w eksploatacji, szczególnie w żegludze trampowej i pełne wykorzystanie linii regular-

nych, przy dążności do jaknajwiększego ich usprawnienia. Dzięki tej polityce flota nasza będzie mogła pomyślnie przetrwać obecny kryzys w żegludze i zapewnić sobie należyty rozwój z chwilą poprawy stosunków gospodarczych. Dlatego też należy żywić nadzieję, iż skryształowane na podstawie doświadczeń z kilku lat ubiegłych wytyczne będą nadal konsekwentnie utrzymywane.

POŁĄCZENIA KOLEJOWE GDYNI Z ZAPLECZEM.

W dniach 19 i 20 grudnia 1933 r. odbyła się w Dyrekcji Kolejowej w Toruniu konferencja w sprawie rozpatrzenia projektu nowego rozkładu jazdy pociągów pasażerskich na okres 1934/35.

Konferencji przewodniczył Dyr. Inż. Dobrzycki, projekty nowych połączeń referował i uzgadniał z zainteresowanymi p. Naczelnik Pikor.

W nowym okresie komunikacyjnym Gdynia posiadać będzie cztery połączenia na dobę z Warszawą, z czego jedno pociągiem pospiesznym, jedno pociągiem przyspieszonym i dwa pociągami osobowymi. Pociągi z Gdyni odchodzić będą w okresie zimowym w następujących porach:

Odjazd z Gdyni:

Poc. osob. godz. 6,37 — Przyjazd Warszawa godz. 17,00.

Poc. posp. godz. 14,50 — Przyjazd Warszawa godz. 22,25.

Poc. osob. godz. 19,19 — Przyjazd Warszawa godz. 6,02.

Poc. przysp. godz. 21,15 — Przyjazd Warszawa godz. 7,05.

W okresie letnim pociąg nocny do Warszawy wychodzić będzie z Gdyni o godz. 23,28 i przychodzić do Warszawy o godz. 7,05. Oprócz tego kursować będzie ranny pociąg popospieszny, który wychodzić będzie z Gdyni o godz. 9,47 i przyjeżdżać do Warszawy o godz. 17,30.

Pociągi z Warszawy do Gdyni odchodzić będą w okresie zimowym w następujących porach:

Odjazd z Warszawy:

Poc. osob. 0,25 (posp. z Bydgoszczy). — Przyjazd Gdynia 10,33.

Poc. posp. 8,30. — Przyjazd Gdynia 16,00.

Poc. posp. 15,35. — Przyjazd Gdynia 23,04.

Poc. przysp. 22,10. — Przyjazd Gdynia 7,46.

Znacznie ulepszone zostały również połączenia Gdyni z większymi miastami w jej najbliższym zapleczu jak Toruniem, Grudziądem i Bydgoszczą.

DLACZEGO NIE EKSPORTUJEMY BECZEK NA ŚLEDZIE.

Polska zakupywała w dobrych latach około pół miliona sztuk beczek ze śledziami solonymi, a obecnie ilość ta spadła do 230 tysięcy sztuk beczek. Zdawałoby się mogło, że powinno być duże zainteresowanie problemem wysyłania gotowych w Polsce produkowanych beczek zagranicę, gdzie pakowałyby się śledzie wysłane do Polski.

Na tę nienormalność zwracał uwagę szereg razy P. Min. Przem. i Handlu Dr. F. Zarzycki w czasie inspekcji portu rybackiego w Gdyni.

Ze sfer zainteresowanych firm importu śledzia w Gdyni, oraz polskich firm uprawiających połowy otrzymujemy zażalenia na niekupieckie załatwianie tak poważnych spraw przez firmy drzewne i tartaki w kraju. Na zapytania dostawy lub ofert na klepki czy też gotowe beczki nie odpowiadają firmy zupełnie albo też dopiero po kilku miesiącach otrzymuje się niewystarczające odpowiedzi.

Nic dziwnego, że w takich warunkach nie może być mowy o zapoczątkowaniu eksportu polskich beczek na śledzie zagranicę i czas najwyższy, aby wreszcie zrozumiano u nas i nauczono się myśleć kategoriami kupców na poziomie europejskim.

Eksport beczek śledziowych mógłby przynieść nam do jednego miliona złotych rocznie i zatrudniłby wielu bezrobotnych bednarzy w kraju.

Przy eksporcie należy wziąć pod uwagę beczki nieskładane, czyli klepki powiązane oraz denka, gdyż gotowe beczki zabierają dużo miejsca na okręcie nie mogłyby pokryć drogiego frachtu morskiego.

Narazie wchodzi w rachubę polskie przedsiębiorstwa połowu śledzi w Holandji, a w imporcie Anglija i Islandja.

Państwowy Instytut Eksportowy zainteresuje się niezawodnie problemem eksportu beczek śledziowych i to tak na terenie usunięcia niedomagań krajowych jak i uzyskania odpowiednich danych na rynku zagranicznym.

Informacje

ULGI PRZY NABYWANIU ŚWIADECTW PRZEMYSŁOWYCH W ZWIĄZKU Z WALKĄ Z BEZROBOCIEM.

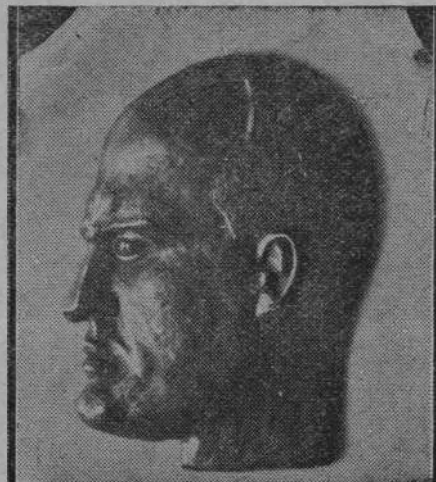
W związku z akcją zwalczania bezrobocia Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 94 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1932, poz. 110) upoważnia Izby Skarbowe (Urząd Wojewódzki Śląski) do udzielania przedsiębiorstw przemysłowym, zatrudniających do 1.000 robotników, następujących ulg przy nabywaniu świadectw przemysłowych:

a) zezwolenia na nabywanie na rok 1934 świadectw przemysłowych tej samej kategorii, co i na rok 1933 w wypadku zwiększenia ilości zatrudnionych robotników w okresie od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 1933 r.;

b) zwalniania od dopłaty do ceny świadectwa przemysłowego wyższej kategorii w wypadku, gdy w okresie od dnia 1 stycznia do 1 lipca 1934 r. będzie miało miejsce zwiększenie ilości zatrudnionych robotników w porównaniu z ilością, przyjętą za podstawę do określenia kategorii świadectwa przemysłowego na rok 1934.

Ulgi powyższe mogą być udzielane jedynie przedsiębiorstwom, które przyczyniają się do akcji zwalczania bezrobocia, przyczem ulgi te z reguły nie mogą obejmować takich przedsiębiorstw, które ze względu na charakter swej działalności corocznie w pewnych okresach zwiększają ilość zatrudnionych robotników.

Wymienione wyżej ulgi mogą być udzielane na indywidualne podania płatników, wnoszone do właściwego urzędu skarbowego. Urzędy skarbowe winny złożone podania przedstawić wraz z wnioskiem do decyzji Izby Skarbowej (Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego) w terminie do dni 7 od daty złożenia podania.

Artystycznie wykonana płaskorzeźba Mussoliniego

Skazanie księży katolickich

BERLIN. Przed sądem nadzwyczajnym w Monachjum zapadł wyrok przeciwko trzem księżom katolickim, aresztowanym przed kilku tygodniami pod zarzutem współdziałania z komunistami i prowadzenia „propagandy grozy”. Sąd skazał księży na więzienie od 3—5 miesięcy.

Proces wzbudził olbrzymie zainteresowanie wśród ludności. Wszyscy trzej oskarżeni na rozprawie zaprzeczyli kategorycznie podejrzeniom o komunizm.

Jeden z księży Mueller oświadczył, że na poufnym zebraniu kilku księży opowiedział o wypadkach, o jakich słyszał od komunistów w czasie spowiedzi, nie mając jednak zamiaru rozpowszechniać tych niesprawdzonych twierdzeń.

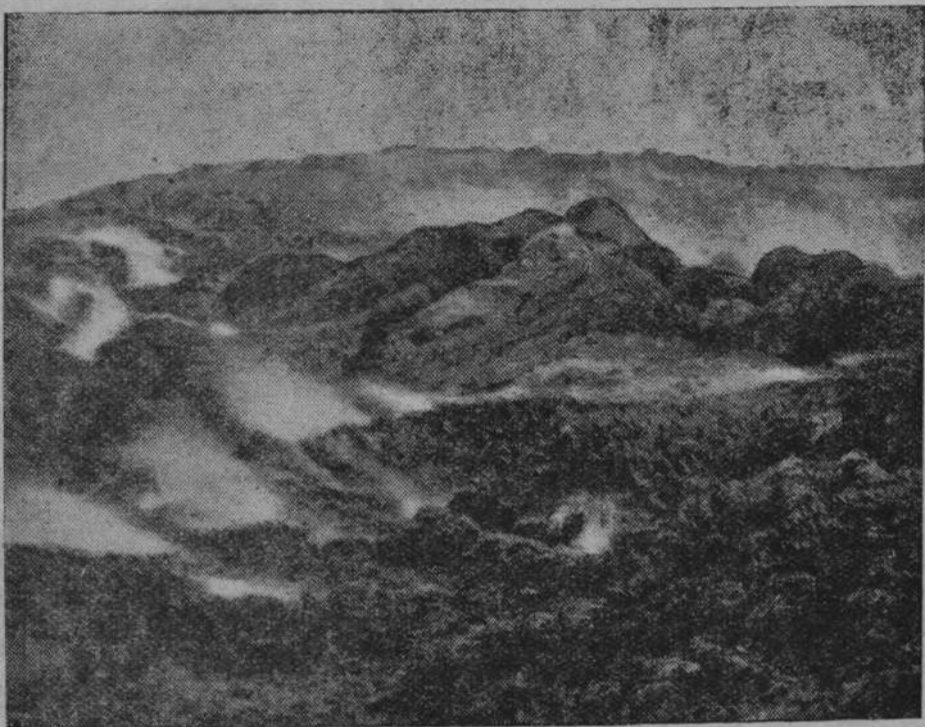
Marsz 20 tys. bezrobotnych na Londyn

LONDYN. Z Glasgow w Szkocji wyruszył pod dowództwem piosła grupy niezależnych socjalistów Macgowerna oddział bezrobotnych, złożony z 400 ludzi, którzy rozpoczynają marsz głodowy bezrobotnych na Londyn.

Marsz ten prowadzić będzie przez

główne ośrodki przemysłowe, gdzie bezrobotni będą się do tego pochodu przyłączali. —

Macgowern spodziewa się, że gdy pochód w końcu lutego dojdzie do Londynu, będzie on już liczył 20.000 bezrobotnych z całej Wielkiej Brytanii.

PIĘKNO GÓR.

USTRÓJ WIĘZIENICTWA.

Powiększenie więzienia w Koronowie

Ministerstwo Sprawiedliwości rozpatruje doniesłe projekty reformy ustroju więziennictwa. Zamierzone jest mianowicie utworzenie nowego typu więzień, przeznaczonych wyłącznie dla recydywistów.

Pierwsze więz. tego rodzaju ma po-

wstać w Koronowie, gdzie istniejący zakład ma być rozszerzony, aby mógł pomieścić 5.000 więźniów. Natomiast więzienie na Św. Krzyżu ulegnie likwidacji ze względu na powstający tam Park Narodowy.

—:0:—

NAJMŁODZCY RYCCERZ LEGJI HONOROWEJ.

Porucznik Haber, 22-letni komendant francuskiej ekspedycji polarnej, odznaczony został krzyżem legji honorowej. Jest on najmłodszym posiadaczem tego tak upragnionego Francuzów odznaczenia.

SKUTKI MŁODZIENCZYCH WYBRYKÓW.

Grodno. Przed kilku dniami 16-letni uczeń Bolesław Sakajło wraz ze swym kolegą Adamem Mazowieckim uciekł z domu, zabrawszy rodzicom 1.050 rb. w złocie.

Chłopcy zamierzali podobno wstąpić do Legji Cudzoziemskiej. O za-

nięciu chłopców uwiadomiono policję, która wszczęła dochodzenia i znalazła obu w Łodzi. Rodzice Sakajły tak się jednak przejęli postępkami syna, że matka dostała choroby nerwowej, a ojciec chłopca por. Sakajło Wacław, pod wpływem silnej depresji przed spotkaniem się z synem, którego policja sprowadziła do Grodna, we wtorek o godz. 16-tej wystrzelał z rewolweru pozabawiając się życia.

Santiago Alba był minister sprawiedliwości i obecny kierownik radykałów pravicowych zostaje wybrany na prezydenta Korteżów. Wybór jego jest wielką porażką dla ugrupowań lewicowych.

Tanio i rabat

Barnum, uznany powszechnie za mistrza reklamy, opowiada takie zdarzenie: Pewnego razu kupiec z Brogton zwrócił się do niego z porcją pretensyj. Panie — powiada — urządziłem nową wystawę, napisałem ogłoszenie i kazałem je pomieścić 3 razy w jednym tygodniku, kosztowało mnie to 25 szylingów. — Reklama nic nie przyniosła.

All right — rzecze Barnum — zobaczmy Pańską wystawę. Czy uważa Pan, że ta rudo-blada postać niosąca „podobno smaczną” babkę, a mająca służyć jako reklama proszków do pieczenia — przyciąga Panu klientów? Pańskie szczęście, jeśli ich nie odstraszy.

A co się tyczy reklamy prasowej, to musi Pan wiedzieć, iż „czytelnik gazet

nie widzi zazwyczaj ogłoszenia, umieszczonego poraz pierwszy; za drugim razem spostrzeże je, ale nie czyta; za trzecim czyta przelotnie, za czwartym zastanawia się nad ceną pewnego przedmiotu, za piątym ogłoszeniem mówi o tem swojej żonie, za szóstym gotów jest kupić, za siódmym idzie i nabywa, choćby mu nawet rzecz ta wcale potrzebną nie była”. Zresztą poco szukać tygodników, na miejscu ma Pan poczytne pismo „GŁOS WĄBRZESKI”, którego dział ogłoszeń kupieckich jest świetnie rozbudowany.

A przytem tanio! Przy częstem ogłaszaniu bowiem jest rabat. Niech Pan spróbuje, a pozatem życzę wytrwałości i konsekwencji!

—:0:—

Młoda narzeczona Sonja Carlson w otoczeniu świadków obrzędu ślubnego przy telefonie w Sztokholmie. Na drugim końcu drutu wyobrazić sobie trzeba pana młodego, inż. Bertil Cla-son'a w Detroit — w Stanach Zjednoczonych. Dla chcących niema niemożliwości.

Jakież to ciekawy jest człowiek

O wszystkim można z nim pomówić!.. Tak mówią w towarzystwie o ludziach, którzy pilnie czytają czasopisma i czerpią stamtąd materiał do rozmowy

Abonujcie „Głos Wąbrzeski”

Sir Eric Phipps, poseł angielski w Berlinie, który odbył dłuższą rozmowę z Hitlerem.

Ze świata

Niebywałą demonstrację urządziło 200 policjantów rumuńskich w Aradzie, przed miejską prokuraturą, niosąc plakaty z napisami: „Żądamy wypłaty zaległej 3 miesięcznej pensji”.

Oddział żandarmerji i wojska rozproszył demonstrację.

Liczba urodzeń we Francji zmniejszyła się w r. 1933 o 33.135 jednostek w porównaniu do 1932 roku.

Ruch uliczny w Londynie, w czasie nadzwyczaj gęstych mgieł przybrał szybkość 4 kilometrów na godzinę, jak to stwierdziła policja. Najsilniejsze re-

flektory na skrzyżowaniach ulic nie były zdolne przebić mgieł. W przeciągu kilku dni zarejestrowano dziesiątki nieszczęśliwych wypadków.

Olbrzymich rozmiarów zeppelin, znacznie większy od amerykańskiego „Akrona” budowany jest w Friedrichshafen (Niemcy.)

HUMOR ZAGRANICZNY.

„No, długodystansowy bieg nartowy, przedstawiłem sobie nieco inaczej.”

12.893, — z czego pokrywać może Komitet Lokalny Funduszu Pracy powiatu wąbrzeskiego zł 7.000 miesięcznie, pozostaje zatem bez pokrycia miesięcznie zł 5.893. Pokrycie tego niedoboru niema widoków ani z budżetu miasta ani z budżetu powiatu.

W związku z powyższą nader trudną sytuacją uchwalili Komitet Lokalny Funduszu Pracy na miasto Wąbrzeźno zwrócić się do tutejszego społeczeństwa z prośbą o opodatkowanie się na dopelnienie Kasy Komitetu oraz na umożliwienie bezrobotnym dotychczasowego chociaż tak skromnego doraźnego zarobkowania. Normy opodatkowania zostały przez Komitet dokładnie zbadane i ostatecznie ustalone.

Na mocy wyżej wspomnianej uchwały Komitet Lokalny Funduszu Pracy na miasto Wąbrzeźno wymierzony zostanie zatem wspomniany podatek wg. uchwalonych norm. Inkasowanie podatku dokonywać będzie Komitet Lokalny Funduszu Pracy na miasto Wąbrzeźno za pomocą bezrobotnych umysłowo-pracujących. Każdy inkasent zaopatrzonej będzie w upoważnienie Komitetu z poświadczeniem Miejskiego Urzędu Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego.

Ponieważ jednakże suma uzyskana z dobrowolnego opodatkowania się społeczeństwa nie wystarczy na pokrycie deficytu Komitetu, postanowił Komitet Lokalny Funduszu Pracy powiatu wąbrzeskiego utrzymać zapoczątkowane w grudniu 1933 r. bony pracy — zanikowe, jednakże w innej formie.

Nowe bony pracy mają następujące brzmienie:

1 strona:

BON PRACY Nr.

Za bon ten nabyć można w Wąbrzeźnie towaru za 95 groszy. Komitet Lokalny Funduszu Pracy powiatu wąbrzeskiego gwarantuje wykup niniejszego bonu w wysokości 90 groszy. W przeciągu 7 dni od daty wypuszczenia bonu gwarantuje się wykup bonu przez Kasę Komitetu.

Za Komitet Lokalny Funduszu Pracy powiatu wąbrzeskiego

Kalkstein, starosta pow., Schwarz, burmistrz.

Odwrotna strona:

UWAGA:

Zasadnicza wartość bonu pracy wynosi

1 złoty. Bezrobotny, odbierając bon pracy za pracę, traci na nim 5 proc. na rzecz Komitetu Lokalnego Funduszu Pracy powiatu wąbrzeskiego. W przeciągu dni 7 od daty wypuszczenia bonu od daty wypuszczenia w obieg bonu wartość bonu wynosić będzie 95 groszy. Z chwilą jednak przedłożenia bonu w Kasie Komitetu do zamiany na gotówkę, traci przedkładający dalsze 5 proc. wartości bonu na rzecz Komitetu, czyli otrzymuje przy wymianie za każdy bon pracy 90 groszy w gotówce.

Apelujemy gorąco do całego tuł. społeczeństwa, aby akcja niniejsza, bądź to powiatowego, bądź miejskiego Komitetu Lokalnego znalazła jaknajwiększe i najszersze poparcie. Leży to w interesie wszystkich, a nietylko bezrobotnych samych.

Komitet Lokalny Funduszu Pracy na miasto Wąbrzeźno

- (—) Schwarz, burmistrz i przewodniczący
- (—) Chwiałkowski Stanisław
- (—) Szczuka Bolesław
- (—) Nałęcz Jan
- (—) Morański Jan
- (—) Gaszyński Zygmunt
- (—) Nowakowski Józef
- (—) Czerwiński Aleksander
- (—) Madeja Bronisław

— CZYSTOCHLEB. (Bal Maskowy.) Przystosowanie Wojskowe Kobiet, oddział Czystochleb, urządza w dniu 3 bm. „Bal Maskowy”, z różnemi niespodziankami. Na powyższy bal uprzejmie zaprasza Zarząd. Uwaga! Autobus grudniadzki kursował będzie z rynku do Czystochlebia o godz. 20,30 i 21,00.

Ruch towarzyszy

— „LUTNIA” WĄBRZEŹNO. Roczne Walne Zebranie Towarzystwa Śpiewu „Lutnia” w Wąbrzeźnie odbędzie się w czwartek, dnia 1 lutego 1934 r. o godzinie 20-tej w lokalu Towarzystwa t. j. u p. Stefana Klimka z nast. porządkiem obrad:

1. Zagajenie i wybór przewodniczącego Walnego Zebrania, 2. Sprawozdanie Zarządu za rok 1933 i udzielenie pokwitowania. 3.

Wybór Zarządu. 4. Wybór Komisji Rewizyjnej. 5. Ustalenie wysokości składek na rok 1934. 6. Wnioski członków. 7. Zamknięcie zebrania. —

Za Zarząd:

- (—) J. Kurzyński, prezes
- (—) J. Pawlewski, sekretarz

— ZIELEN. Walne Zebranie Kółka Rolniczego odbędzie się w niedzielę, dnia 28 bm. o godz. 4 po południu w lokalu p. Sroki. O liczny udział członków prosi

Zarząd.

— ROCZNE WALNE ZEBRANIE TOW. WŁAŚCICIELI NIERUCHOMOŚCI odbędzie się w piątek, dnia 9 lutego br. o godz. 7 wieczorem w lokalu p. Klimka z następującym porządkiem obrad: 1. Zagajenie. 2. Odczytanie protokołu z ostatniego zebrania. 3. Wybór Prezydium. 4. Sprawozdanie zarządu za rok 1933. 5. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej. 6. Wybór nowego zarządu. 7. Wybór Komisji Rewizyjnej. 8. Sprawy organizacyjne i komunikaty. 9. Walne głosy i wnioski. 10. Zakończenie.

W razie niezjawienia się odpowiedniej ilości członków do powzięcia uchwał prawomocnych, odbędzie się drugie walne zebranie pół godziny później bez względu na ilość członków. Za Zarząd: Dr. Piotrowski, prezes.

— BACZNOŚĆ SOKOLI! Roczne Walne Zebranie Tow. Gimn. „Sokol” w Wąbrzeźnie odbędzie się dnia 2-go lutego br. w sali p. Klimka w Wąbrzeźnie o godz. 3,30 po poł.

Porządek obrad: 1) Zagajenie. 2) Stwierdzenie prawomocności Walnego Zebrania. 3) Wybór maszałka zebrania i dwóch asesorów. 4) Odczytanie protokołu z Walnego Zebrania i zebrania miesięcznego. 5) Sprawozdanie zarządu za rok 1933: a) prezesa, b) sekretarza, c) skarbnika, d) gospodarza, e) naczelnika, f) kierowniczkę. 6) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej i udzielenie absolutorium. 7) Ustąpienie i wybór 1/3 części zarządu. 8) Uchwalenie budżetu na rok 1934. 9) Wybór 3 członków Komisji Rewizyjnej i 2 delegatów do Rady Okręgowej. 10. Wolne głosy i wnioski. 11. Zakończenie.

O ile dostateczna ilość członków nie będzie obecna do prawomocności Walnego Zebrania, odbędzie się o godz. 4 następne zebranie bez względu na ilość obecnych. Poraz ostatni

wzywa się do uregulowania zaległych składek najpóźniej do rozpoczęcia Walnego Zebrania. Członkowie zalegający ze składkami tracą prawo głosu. Czołem!

Za Zarząd Tow. Gimn. „Sokol” w Wąbrzeźnie

- Prezes: Zbigniew Czarnota-Bojarski
- Sekretarz: Stefan Rujner

GIELDA ZBOŻOWO-TOWAROWA W BYDGOSZCZY

Notowanie z dnia 23 stycznia 1934 r.

Warunki: Handel hurtowy, parytet Bydgoszcz, ładunki wagonowe, dostawa bieżąca, za 100 kg.

Zyto	14,50—14,75
Pszenica	18,00—18,50
Jęczmień browarowy	14,50—15,50
Jęczmień przemysłowy	13,50—13,75
Owies	12,50—12,75
Mąka żytnia 65 proc. wł. worka	21,50—22,50
Mąka pszenna 65 proc.	30,50—32,50
Otręby żytnie	9,75—10,50
Otręby pszenne	11,25—11,75
Rzepak zimowy	40,00—42,00
Rzepak zimowy	35,00—37,00
Groch Folgera	20,00—24,00

GIELDA POZNAŃSKA

Notowanie z dnia 23 stycznia 1934 r.

Warunki: Handel hurtowy, parytet Poznań, ładunki wagonowe, dostawa bieżąca za 100 kg.

Zyto	14,50—14,75
Pszenica	18,00—18,50
Jęczmień browarowy	15,00—15,75
Owies	12,75—13,00
Mąka żytnia 65 proc. wł. worka	19,50—21,00
Mąka pszenna 65 proc. wł. worka	26,25—30,25
Otręby żytnie	10,25—11,00
Otręby pszenne	10,25—11,00
Otręby pszenne (grube)	11,50—12,00

Drukiem i nakładem: Zakłady Graficzne Bolesława Szczuki — Redaktor odpowiedzialny: Alfonsa Szczuka — Wąbrzeźno.

W dniu 26 stycznia rb. o godz. 8³⁰ rano zasnął w Panu opatrzony św Sakramentami

śp.

Józef Szypliński

ekspedjent pocztowy

w 41 roku życia

W zmarłym straciliśmy wzór szlachetnego pracownika i kolegi

R. i p.

Naczelnik, Urzędnicy i Podurzęda. Urzędu Pocztowo-Telegraficznego w Wąbrzeźnie.

Niniejszem podaję do wiadomości, że otworzyłem

warsztat

budowy radjoodbiorników

oraz naprawy wszelkiego radjo-sprzętu, akumulatorów radjowych, samochodowych, oraz ładowanie pod gwarancją ---

G. CICHOCKI
Wąbrzeźno Mestwina 2
i wyjście z ul. Targowej

Brykiety

z węgla kamiennego

poleca

M. JEZIEŃSKI
Handel żelaza

Poszukuję **uczni**a od 1-3.34 r. Wykształcenie: 6 klas gimn. konieczne. Drogerja pod „Koroną” **Ł. Leśniewicz** Rynek 13

Ucznia syna uczciwych rodziców poszukuje. **St. Klimek** Hotel Dwór Wąbrzeski

Cieżar kryzysu odczuwają tylko firmy nie rozumiejące potrzeby ogłaszania się. Ogłoszenia umieszczane w GŁOSIE przynoszą wielki zysk.

Cegła na sprzedaż Wąbrzeźno Cegielnia Gryf (dawn. Dahmer-Sand)

Potrzebna panna z porządnej rodziny umiająca gotować. Wiad w adm. Głosu Wąbrzesk.

PRZETARG PRZYMUSOWY. Dnia 30 stycznia 1934 r. o godz. 1 po poł. sprzedawac będę w drodze przetargu przymusowego najwięcej dającym za gotówkę. autobus firmy „Brockway”, oszacowany na 3.000 zł. 3952/33

Zbiórka reflektantów przed firmą Schröter i Ska — Wąbrzeźno, ul. Pomorska.

(—) JAN GŁÓWCZEWSKI Komornik Sądu Grodzkiego w Wąbrzeźnie

PRZETARG PRZYMUSOWY. Dnia 30 stycznia 1934 r. o godz. 9,30 przed poł. sprzedawac będę w drodze przetargu przymusowego najwięcej dającym za gotówkę w Rynku nr. 15 w Wąbrzeźnie: 3202/33 fortepian, lustro z podstawą, kanapę pluszową, 2 fotela, stół okrągły, oszacowane na łączną sumę 595 zł.

(—) Głowczewski, komornik Sądu Grodzkiego w Wąbrzeźnie.

wstęp do **L.O.P.P.**

Kino dźwiękowe „Słońce” Dziś i dni następne o godz. 8,15 w. Parter 2 osoby na bilet Wielki film produkcji 1934 r. z największymi artystami w roli głównej jak Henriet Grosmann i Marion Nexon pod tyt.

PIELGRZYMA DO ARGONNÓW (do grobu syna) Jsko nadprogram specjalny występ hipnotyza BEN-ALLIEGO W restauracji tylko jeszcze 3 dni nadzwyczajny koncert orkiestry argentyńskiej M. Zolotnikowa. DANCING-ŚPIEW-HUMOR

WIELKA TANIA SPRZEDAŻ POSEZONOWA

Aby umożliwić Szan. Publiczności miasta Wąbrzeźna i okolicy
NABYCIE WSZELKICH TANICH TOWARÓW w tym krytycznym
czasie, urządzam WIELKĄ TANIĄ SPRZEDAŻ przez miesiąc lutego,
po niebywale niskich cenach

Specjalnie polecam:

Materiały na suknie	od 1,40	Crep Mongol	od 3,80
Epingle dobry gat.	od 1,70	Crep Brillosa	od 4,00
Flamisol — nowość	od 2,80	Crep marocain	od 5,30
Crepolina	od 3,70	Crep Meteor	od 6,20
Krepon wełniany	od 3,80	Flanelki deseniowe	od 0,70
Bostony na mundurki dla dziewcząt	od 1,95	Flanelka satyn	od 0,95
Plaszczowe 140 cm szer.	od 3,50	Flanelka w paski	od 1,20
Plaszczowe modne	od 4,80	Flanelka krepon	od 1,60
Eol. Satin	od 1,50	Warpy dobry gat.	od 1,20
Eol. Satin prima	od 2,30	Tweedy ładne desenie	od 1,25
Crep georgette	od 3,00	Kraty modne	od 1,20
Crep Admir.	od 3,50	Aksamity na suknie	od 1,80
		Aksamity w deseń	od 1,90

MATERJAŁY UBRANIOWE

Ubraniowe 140 cm szer.	od 3,20
Ubraniowe I-a kamgarn	od 4,90
Kamgarny granatowe	od 3,60
Kamgarny prima	od 7,95
Na smokingi	od 8,90
Derby	od 5,50
Diagonal oficerski	od 7,00
Struksy	od 5,00

Polecam

oryginalne bielskie materiały

na spodnie, ubrania i płaszcze

— po bardzo przystępnych cenach —

SPECJALNOŚĆ

inlety na wyspy pod gwarancją trwałe w ko-
lorze, nieprzepuszczające pierza i puchu
— we wszystkich szerokościach. —

Ubrania męskie	15,00
Ubrania kamg. Boston granat.	18,00
Ubrania modne desenie	19,50
Ubrania dla młodzieży	12,00
Ubranka dla chłopców	4,50
Ulstry teraz bardzo tanio	19,00
Pałta z aksamitnym kołnierzem	29,00
Kurtki męskie	10,50
Płaszcze damskie granatowe	18,00
Płaszcze z modnych materiałów	28,00
Płaszcze modelowe	35,00

PŁASZCZE DLA DZIECI

bardzo tanio.

Plótna bieliźniane	od 0,55
Plótna 80 cm szer.	od 0,70
Madapolam	od 0,85
Madapolan prima	od 1,05
Plótna na pościele 140 cm szer.	od 1,20
Plótna na pościele 160 cm szer.	od 1,50
Plótna prima na pościele 140 cm szer.	od 1,80
Plótna prima na pościele 160 cm szer.	od 2,00
Plótna prześcieradłowe	od 1,40
Ręcznikowe tanio	od 0,30
Ręcznikowe kol. trwałe	od 0,35
Ręcznikowe	od 0,45
Ręcznikowe wafłowe	od 0,60
Ręcznikowe adamaszek	od 0,90
Pościelowe w kraty	od 0,60
Pościelowe kol. trwałe	od 0,70
Fartuchowe w paski i kraty	od 0,75
Fartuchowe 100 cm szer.	od 0,95
Surówka 71 cm	od 0,50
Surówka 71 cm lepsza	od 0,60
Oksfordy na koszule	od 0,55

FUTRA DAMSKIE I MĘSKIE — KURTKI

futrzone i skórzane

oraz

WIELKI WYBÓR W BŁAMACH I WSZELKICH SKÓRKACH

— dziś za bezcen —

Ponieważ likwiduję oddział damskich sukien sprzedaję takowe niżej ceny zakupu!

PRZEPISOWE MUNDURKI I PŁASZCZE GIMNAZJALNE DLA UCZNIÓW
stałe na składzie po cenach przystępnych.

Flanelki w paski kol. trwałe	od 0,65
Flanelka niebielana	od 0,70
Flanelka biała	od 0,80
Flanelka biała lepsza	od 0,95
Barchan keprowany niebielany	od 0,80
Barchan keprowany w paski	od 0,80
Barchan pikowy	od 0,85
Flanelka 71 cm szer. tanio	od 0,60
Flanelka 100 cm szer.	od 1,20
Sybiry 100 cm szer.	od 1,30

Wielki wybór

w towarach krótkich, galanteryjnych,
artykułach męskich i trykotach

— po niskich cenach —

TANIO

FIRANY — OBRUSY (białe i kolorowe) —
DYWANY — CHODNIKI (kokosowe i lino-
leum) — GOBELINY I CERATY

„BAZAR” Stanisław Chwiałkowski

Rynek 22

Wąbrzeźno

Telefon 85